

Udgives maanedlig af de danske og norske Konferenser.

Nr. 5.

Maj

1914.

Narismøde.

Den skandinaviske Unionskonferens afholder sit Narismøde i Vittoriafalen, Tunnelgatan 19, Stockholm, i Forbindelse med den svenske Konferens Narismøde fra den 2den—7de Juni 1914. Formændene i de forskjellige Konferenser bedes meddele Br. Emil Lind, Gamla Kungsholmsbrogatan 38, Stockholm, hvor mange Delegerede de respektive Konferenser sender.

J. C. Raft,
Formand.

Erik Arnesen,
Sekretær.

Danmark.

Narismødet i Vejle.

Som allerede meddelt afholdes dette Møde i Teatersalen, Vejle, fra den 24de til og med den 28de Juni. Det første offentlige Møde afholdes den 23de om Aftenen Kl. 8. Vi haaber paa stor Tilslutning fra Sostendes Side, og vi forventer meget af Herrens Velsignelse. Tiden bliver mere og mere alvorlig, og vi maa trænge os nærmere til Korset og søge Herren om mere af Aandens Kraft og Guds Visdom. Fra Guds Side er alle Ting rede, han venter paa os. Hvad han har sagt, staar fast, han holder, hvad han lover.

Br. Contradi har lovet at være med os. Desuden forventer vi, at Br. N. G. Christiansen fra Amerika kommer til Stede. Br. Christiansen, der er dansk, har virket med Held som Prædikant

i mange Aar i Amerika og kommer nu hjem for at blive hos os.

Gjør, hvad I kan, kjære Sostende, for at overvære dette Møde, og lad os bede meget om en rig Pinsesestaandsudgydelse over vort gode Narismøde! De, der maatte ønske Brevsøker bestilt forud, bedes skrive til Br. Peter Hansen, Richtersvej 18, Silkeborg, mindst en Uge forud. Efter den 15de Juni er Br. Hansens Adresse Kjobmand J. P. Jensen, Staldgaardsgade, Vejle. J. C. Raft.

Kvittering.

Fra Søster Constance Behrens, Aalborg, har vi modtaget til Missionen i Akesminien 245 Kroner, for hvilket Beløb vi herved kvitterer med Tak. Som vore Sostende maatte vil erindre, har Søster Behrens tilvejebragt disse Penge ved Salg af de Billeder, hun har solgt ved vore Narismøder de sidste to Aar. Arbejdet har hun udført under et længere Sygeleje. Hun vil sikkert faa sin Løn. Søster Behrens skriver, at hun „har bedt Gud meget om at velsigne disse Penge, at de maa blive Sjæle til Frelse“. Hun sender en Tak til de Sostende, der har været hende behjælpelig med dette Foretagende. En Gjerning, der er udført af saa ædle Bevæggrunde, vil altid blive velsignet af Herren. Maa Herrens rige Velsignelse stedse være over vor kjære Søster!

J. C. Raft.

Interessante Efterretninger.

„Derefter saa jeg en anden Engel fare ned fra Himlen, som havde stor Magt, og Jorden oplystes af hans Glans.“ Aab. 18, 1.

At denne Begivenhed staar i Forbindelse med det trefoldige Budskab, behøver jeg neppe at bemærke. Vi har altid troet, at der under Budskabets Fortyndelse vilde oprinde en Tid, da Gud paa en særskilt Maade vilde fremstjunde Budskabet. De mange interessante Efterretninger, der fra Tid til anden kommer til os fra Missionsmarkerne, kunde tyde paa, at vi nærmer os denne Tid. Forleden modtog jeg et Brev fra Dr. W. A. Spicer, der er Sekretær i Generalkonferensen. Nedenstaaende er Afskrifter af nogle af de interessante Breve, Dr. Spicer har modtaget:

Dr. Geo. W. Pettit skriver fra Indien :

„Det offentlige Arbejde begyndte i Bombay i Begyndelsen af November, og indtil nu har vi haft særlig god Interesse. Folket er kommet i Bevægelse over de Sandheder, de hører og læser om i Aviserne. De vigtigste Foredrag refereres i to af de toneangivende Blade og bliver derfor læst af Tusinder fra alle Dele af Indien. Formanden for Mødet, som R. F. U. W. afholdt sidste Uge, sagde, at han ønskede at opfordre til særskilt Bøn for Foredragene i New Hall, eftersom det, disse Mænd fremholdt, var Sandheder, der var Mad i rette Tid og vækkede Befolkningen i byen. Han vedblev: „Vi er jo ikke enig med dem i alle Punkter; men de vækker Folket og faar dem til at bede og granske Guds Ord.“ Vi er selv dybt grebne af disse Møder og føler, hvor meget vi behøver af Guds Kraft for at kunne naa oprigtige Sjæle, der maatte søge efter Lyk.“

Dr. C. E. Maxwell skriver fra Peru, Sydamerika :

„Brødrene Pohle og Stauffer foretog en Rejse til det indre af Peru, hvor en af vore indspøttede Kolportører havde arbejdet tidligere paa Aret. Hans Navn var Salazar, og det lykkedes ham at sprede mange af vore Bøger i det bjergfulde Landskabsdistrikt. Et Sted blev han angreben af en Præst; Folk samledes rundt om dem, og nogle opfordrede vor Broder til at svare Præsten.

Det gjorde han ogsaa, og nu var det Præsten, der maatte forsvare sig og forklare, hvorfor han turde nægte Folket Bibelen og lignende Ting, som Katolikerne lærer. Alt dette foregik paa en offentlig Plads; Folk i Hundrevis hørte paa det i fire eller fem Timer. Til sidst var Præsten slaaet af Marken og trak sig derfor tilbage. Da Brødrene Pohle og Stauffer naaede dette Sted, fandt de Folket modtagelige for Sandheden, og nogle havde allerede begyndt at holde Sabbat saa godt, de forstod. Efterfom der ikke fandtes noget Lokale, stort nok til at rumme den Folkestare, der ønskede at høre Sandheden fornydt, foreslog Byens Autoriteter at benytte den katolske Kirke, idet de sagde, at de ejede den, fordi de havde ladet den opføre. Som sagt, saa gjort. Et Tæppe blev trukket for Alteret, og derefter holdt vi Foredrag hver Aften omtrent en Uges Tid. Som Følge heraf kunde vi organisere en Sabbatskole med Byens ledende Embedsmænd til Ledere. Medlemmernes Antal i Sabbatskolen var 18, foruden Kvinder og Børn. Tre Lærere fra de offentlige Skoler holder Sabbaten, og Byens eneste Restauratør besluttede at lukke sin Forretning og ophøre med Salg af Alkohol, hvad Folket enstemmig samtykkede i. Efterfom Hindringerne nu er sjerneede, og vi er jifter paa at kunne prædike frit, vil vi se Budskabet gaa i dette Land med en Slobbrands Hurtighed. Saaledes maa det nødvendigvis gaa, hvis vi skal opleve at se vor Konges Røkke. O, Broder, er du ikke i Stand til at sende os flere Arbejdere, som kan bringe Livets Ord til disse Landets mange Tusinder?“

Saadanne Beretninger om, hvorledes Gud virker for os til Sandhedens Fremme, bør visse- selig anspore os til større Trost og oplamme os til forøget Tillid til Værkets hurtige Afslutning og Sejer. J. C. Raft.

En Pige der er vant til Husarbejde, faar straks Plads hos S. Angel, Hamar Kurbad, Hamar.

Plads ledig. Paa Frydenstrand Badesanatorium er straks Plads ledig for en slink Pige i Kjøkkenet, som har nogen Kjenndskab til, eller som vil lære Madlavning, en Stuepige og en, der er villig til at hjælpe til med Vask og Bugning.

Personligt Missionsarbejde i 1914.

Om dette vigtige Emne skriver Dr. C. M. Snow i Review en Artikel, hvorfra vi udsætter følgende Udtog:

Gud har skjænket os et nyt Aar. For enhver Syvende-Dags Adventist burde det blive det mest betydningsfulde Aar, han endnu har oplevet. Vi er et Aar nærmere Bærkets Afslutning Naadetidens Ophør, Dommen og vor Herres Komme.

Hvad kan vi gøre, for at dette Aar maa kunne blive det mest velsignede i vor Erfaring og det bedste Aar i Budskabets Historie?

Vi kan sætte os som et bestemt Maal at vinde i det mindste én Sjæl for Kristus og hans Sag. Ethvert Medlem i dette Samsfund burde gøre dette til sit Maal i det nye Aar. . . .

Kan Gud vente mindre af os, end at vi vinder én Sjæl for ham i Aarets Løb? Dersom enhver Syvende-Dags Adventist vilde gøre dette til sit Maal og arbejde og bede med et saadant Maal for Dje, vilde vi kunne fordoble vort Medlemsantal, inden Aaret er omme. Et saadant Resultat vilde bringe Glæde til enhver i Samsfundet, ligesom det vilde bringe Glæde i Himlen. Og hvis vi ved Guds Hjælp kan gøre dette i 1914, saa kan det ogsaa gøres i 1915 og saa fremdeles, indtil Bærket er fuldført. . . .

Dersom Samsfundet som en Stare Arbejdere vilde tage endrægtig fat paa denne Opgave, saa vilde Aaret 1914 blive det herligste Aar i Budskabets Historie. Vi antog Sandheden med Glæde og fryder os i den i Dag. Andre vil modtage den med lige saa stor Glæde som vi og fryde sig i den, som vi gør. . . .

Om vi tager fat paa denne Opgave og gjennefører den, vil det betyde, at alle vore Indtægter fordobles. Det vil blive dobbelt saa megen Tiende, dobbelt saa mange Sabbatskolegaver, dobbelt saa meget til Fremmedmissionen, dobbelt saa meget til at støtte Sagen, dobbelt saa mange til at indgaa i vore Stoler, dobbelt saa mange, hvorfra der kan udvælges Missionsarbejdere til fremmede Lande. . . .

Hvorledes skal der tages fat? For det første bør enhver, som læser disse Linjer, gøre sig til Talsmand for Sagen iblandt sine Omgivelser og straks tage fat paa Arbejdet. Ethver Konferens-

arbejder og enhver Prædikant bør tage fat og fremholde Sagen for ethvert Medlem, som han kommer i Berøring med, og enhver Menighed, han besøger. Ethver Menighedsforstander bør arbejde for Planen baade ved Ord og Eksempel. Ethver Stole, ethvert Sanatorium og hvert Forlagshus bør søge at formaa alle til at tage fat paa Planens Gjennemførelse. . . . Det vil blive nødvendigt, at enhver arbejder for mere end én Person, og Arbejdet bør forfølges med Iver og megen Bøn. Dersom vi det gør, saa vil Gud give os Sejer, og vi vil hofte Sjæle til Løn.

Fra britisk Nord-Borneo.

I Selskab med en ung Kineser foretog jeg en Rejse fra Sandaken til nogle Kystbyer i britisk Nord-Borneo.

Vi tilbragte en Dag i Kudat og en i Jesselton, hvor vi folgte en Del af vore kinesiske Bøger og Traktater. I Lutuan blev vi meget venlig modtaget af Dr. Wong og hans Familie. Denne Blads tilhører politisk set de engleste malayiske Nybyggere, men i Geografien staar den omtalt som tilhørende Borneo. Dr. Wong med Familie er de første paa Borneo, der antog den syvende Dag som Hviledag. Han antog den Sandhed, som hører til denne Tid, efter at have haft Besøg af en ung Kolportør, som antom fra Singapore. Det var os en stor Glæde at tilbringe nogle Dage i denne Families Hjem. Vi læste daglig i Bibelen og sang Btons Sange tilfammen.

Denne Familie havde endnu ikke faaet Undervisning i alle Skriftens Sandheder. En Aften studerede vi Daabsspørgsmaalet, og samtidig betragtede vi Bibelens Udtalelser angaaende den udbortes Brydelse. Moderen og de tre ældste Døtre anvendte Drenringe. Jeg havde ingen Forestilling om, hvorledes de vilde forholde sig med Hensyn til det oplæste; men jeg ventede. Vi sang nogle Sange, og saa gik vi til Hvile. Da Moderen og Døtrene kom ind om Morgenen, var Drenringene forsvundne. Det glædede mig meget, at de var saa beredvillige til at høre sig i Lydighed for Gud.

Nogle Dage derefter gik vi ned til Stranden, omkring 3 Km. fra Familiens Hjem, hvor Foreldrene, de tre Døtre og den unge Mand, der gjorde Tjeneste som Told, blev døbt i Havets

Bøtger. Vi vendte tilbage, alle glæde over denne Daabshandling.

Ved Antomiten tilbage til Sandafen fandt vi, at de Aftenmøder, som Br. Chau holdt i et Lokale, var godt besøgte. Der viste sig at være god Interesse blandt Folket. Der bliver gjort Anstregelser for at hindre Folket fra at komme til Møderne; men dette har ingen Indflydelse haft. Folket kommer som sædvanligt. Vi beder om Guds Børns Forbønner.

R. P. Montgomery.

Et blandet Møde. Dette er, hvad man med Rette kan kalde det Afslutningsmøde, som blev holdt i den vestkanadiske Unionskonferens for ikke længe siden. Beretningen lyder: „Mødet Lørdag Aften ved Unionsmødernes Afslutning udgjorde i slaaende Grad en Undtagelse fra det sædvanlige og var af en saadan Art, at det giver en et Indblik i Sprogforholdene i vor vestkanadiske Unionskonferens. Programmet bestod af Sange, Oplæsninger og Taler i 17 forskellige Sprog, hvoraf intet enkelt blev forstaaet af alle de tilstedeværende, naar undtages første og sidste Sang, der blev sunget af alle. Der blev sunget paa Tysk, Russisk, Norsk og Svensk, og en af Sangene blev sunget i tre Sprog: Bøhmisk, Serbisk og Rumænsk. Den 23de Davids Salme blev læst paa Finsk, Lettisk, Estlandsk, Ungarsk, Spansk, Dansk og Norsk. Andre Oplæsninger foregik paa Skotsk, Fransk og Polsk. Der blev ogsaa holdt Taler paa Spansk og Serbisk. Efter hvert af disse Numre paa Programmet blev de, der forstod det fremsagte, anmodet om at staa op. Herunder blev man klar over følgende: deres Antal, som forstod Tysk, var 100, Finsk 1, Estlandsk 1, Russisk 23, Lettisk 1, Fransk 6, Ungarsk 5, Spansk 6, Dansk og Norsk 41, Polsk 9, Svensk 45, Rumænsk 10, Serbisk 21, Bøhmisk 23. Aftenen var baade interessant og lærerig.“ Dette sikkert højt interessante Møde udgjorde en hyggelig Anstuelseundersøgning med Hensyn til at klargjøre Forsynets store Visdom ved at vælge Amerika som Adventbudskabets Bugge og Hovedsæde. Intet andet Land i Verden besidder tilnærmelsesvis de Betingelser for at kunne give Budskabet til alle „Slægter og Stammer og Tungemaal og Folk“ som netop Amerika, eftersom der indenfor dets Omraade findes talrige Repræsentanter for alle Folkeslag paa Jorden.

Fra Sydafrika.

Det er nu lige et Aar, siden jeg forlod Danmark. I Begyndelsen var alting meget fremmed, i Særdeleshed naar man aldrig hører sit eget Sprog talt. Siden jeg kom til Bloemfontein, har jeg ingen Skandinaver mødt. Men ogsaa i en fremmed Verdensdel findes Venner, og Sandheden forener de troendes Hjerter, hvor man end mødes.

Bloemfontein er en By paa ca. 28,000 Indbyggere, omtrent lige saa mange Kaffer. Byen ligger meget smukt i en Dal og strækker sig over et stort Areal. Vi har Bjerge, men ingen Skove eller Søer. Hvert Hus har sin egen Have, hvad der gjør, at Byen ser endnu smukkere ud.

Folket er tilskyndende meget religiøst. Der er romersk-katolsk, engelsk Kirke, reformerte og nogle andre mindre; Samfund, deriblandt Syvendeds-Dags Adventister.

Bloemfontein har sit eget Universitet og mange gode Skoler. Alle taler Engelsk og Hollandsk. Her er ogsaa Hospital, Sindsygeanstalt og et Asyl for Ipedalste. Det sidste ligger 16 Km. udenfor Byen.

Kafferne lever i en By for sig selv, kaldet Waihoek, ca. 3 Km. fra Bloemfontein, da de ikke er særdeles propre.

I Fristaten er det meget tørt; man ser aldrig en grøn Græs- eller Kornmark. Hester Kjøer og Faar gaar rundt og søger deres Føde paa Marker saa tørre og stenede, at man forbauses over, at de virkelig kan finde nok at leve af. De fleste Farme i Afrika er fra 1000 — 10,000 Morgen (1 Morgen = 2 Acres). Landvejene er ikke gode.

Klinikken, hvor jeg opholder mig, er ikke stor. Huset ligger paa Strøget, om vi kan kalde det saa. Her er to Afdelinger, én for Herrer og én for Damer. Vi har kun et Lysbad og et elektrisk Bad sælles for begge Afdelinger. Der er en hørende Patient, da her ikke er Plads for flere. Det meste af Tiden har vi Pensionærer, da dette her er det eneste Sted, man kan faa vegetarisk Kost.

Der fortælles, at Bloemfontein er det haardeste Sted at arbejde paa i Sydafrika, da her er megen Modstand baade fra Løger og Præster. Da har der i Løbet af tre Aar rejst sig en Menighed paa 25 Medlemmer, alle af Byens bedste

Borgere. Vi har intet Forsamlingslokale; Møderne holdes i et privat Hus. Her er ogsaa en Menighed blandt Kafferne. De har deres Møder for sig selv. Da jeg først kom hertil, syntes jeg, det var meget mærkeligt, at vi ikke kunde have Møderne tilfammen. Det blev svaret, at det kunde slet ikke lade sig gjøre, da de hvide aldrig kunde omgaaes de farvede.

Selv om her er Modstand, ser vi dog, at Sandheden gaar fremad og Sjæle vindes for Guds Rige. Atter har det vist sig, at Sundhedsmissionen er den evangeliske Virksomheds højre Haand, eftersom flere har arbejdet her i Bloemfontein for; men først efter at Broder og Søster Groenewald aabnede Klinikken, er her bleven en Menighed.

Jeg er glad og taknemlig for at faa Lov at have en liden Del i Guds store Værk. „Høsten er stor, men Arbejderne er saa.“ Bed for Arbejdet paa dette Sted!

Ederes ringe Søster i Herren

Bloemfontein, Novbr. 1913.

Anna Hansen.

Tienden en bibelsk Være.

Følgende tydelige Fremstilling af Tiendepriippet gives af en Indsender til Bladet Christian Advocate den 19de Marts dette Aar:

„Er Tienden af Menneſter eller af Gud? Derſom den er af Gud, ligesom Tilfældet er med Sabbaten, hvorfor ſaa finde Fejl ved den? Er ikke de Argumenter, der føres i Marken mod Tienden, blot Skinargumenter? En ſiger: Vi er „ikke under Loven, men under Naaden“. Værrer Paulus nogetſteds, at vi ikke er forpligtet til at holde Moraaloven? Hører Forpligtelsen til at hyde Tiende ind under Ceremoniloven eller Moraaloven? Hvilken Synd beſtylder Gud dem for, ſom holder deres Tiende og Gaver tilbage? Er ikke en Røver og en Bedrager en Overtræder af den moralſke Lov?

Hvornaar hændte det, at Jeſus fordoimte nogen, det være ſig rig eller fattig, fordi han betalte Tiende? Selv naar de egenretſfærdige Farisæere betalte Tiende, fordoimte han dem ikke derfor.

Den fattige Enke ſit Ros, ikke fordi hun af Hensyn til ſin Fattigdom beholdt ſit „Levebrød“

til ſit eget Underhold, men fordi hun paa Trods af ſin Fattigdom gav endog mere end ſin Tiende.

Engen, der forſvarer en bibelsk Tiende, hævder, at en Mand med en Indtægt af 100,000 Kroner eller mere ikke bør eller ikke behøver at betale mere end 10,000 Kroner. Der er altid Anledning til at bringe et Takoffer; men en Tiendebel er det Minimum, han ſkylder Herren.

Banſteligheden ved Tiendehyſtemet ligger ikke i nogles finansielle Uformuenhed ej heller i Tiendehyſtemets Ulighed, men i Menneſkets Gjerlighed og i dets mangelfulde Tro paa Guds Løfter. Mal. 3, 10, 11 indeholder et Løfte ſaa vel ſom en Opfordring. Hvorfor ikke ſamvittighedsfuldt modtage Opfordringen og „prøve“ ham? Derſom de rige bør holde Sabbaten hellig, bør de da ikke ogsaa overholde Tiendeloven? Derſom det kan gaa an for de fattige at holde Sabbaten hellig, kan det da ikke ogsaa gaa an for dem at overholde Loven om Tiende? Ja, er det ikke ſaa, at en ſærſtelt Beſignelse loves enhver, ſom udbiſer Tro paa Gud ved at lyde hans Fordringer?

Som et Finansiſtyſtem i Menigheden er Tienden meget værdifuld, og ſjælden — om overhovedet nogen Sunde — er det de fattige, ſom har mere at udsætte paa det end paa noget andet Styſtem. Som Regel er det lettere for en Mand eller en Kvinde at faa ſig til at vilke betale Tiende af en Indtægt paa et Hundrede Kroner, end det er for en, der har en Indtægt paa en Million, at faa ſig til at betale Tiende af ſaa ſtor en Indtægt.

„O giv os den Tro, ſom oprigtigt vil prøve Hærſtærernes Herre!“

Christian Advocate er ikke et Blad, ſom tilhører vort Samfund — tværtimod! Men ikke deſto mindre kan det indſe det bibelske og rigtige i at betale Herren den Tiendebel af vor Indtægt, ſom hører ham til og ikke er vor egen.

En helſt lidt ældre Pige, der holder Sabbaten og har Kjendſkab til alm. Huſtel, kan ſaa Plads. Henvendelse til N. Kirkeane, Birkelund, Dal St.

En Gut eller Pige i 15—18-Aarsalderen kan ſtraks ſaa Plads i Nordiſt Bogtrykkeri, Akersgd. 7, Kriſtiania. En øvet Paalæggerſte og en Sæterſte kan ſaa Plads ſammefæds.

Norge.

Narsmøderne i Nordland.

Broder Chr. Tobiasen og den Distrikts Konferenses Formand vil overvære følgende Møder: Hadsel fra Torsdag Aften den 25de Juni til og med den 28de Juni. Hadsel fra Torsdag den 2den Juli til og med den 5te Juli. Bodø Mandag den 6te og Tirsdag den 7de Juli. Lille Vandve Fredag den 8de Juli til og med den 12te Juli. Formanden vil holde Møder i Trondhjem Tirsdag og Onsdag Aften den 14de og 15de Juli.

De spredte Søndende bedes være saa venlige nu at begynde at lægge Planer med det for Øje at overvære disse Møder. N. C. Bergersen.

Arendal og Narsmødet i Drammen.

Ca. 5¹, Maaned er nu hengaaet, siden vi begyndte vore offentlige Møder her. Br. A Tillgren folgte Bøger her til at begynde med; siden var han til Hjælp med Virksomheden i ca. 2¹/₂ Maaned, og nu er han i Kristiania og sælger Bøger. Søster Hanna Holth, som ogsaa her har været med mig, har været til stor Hjælp i Arbejdet. Br. Fossum har vist en stor Interesse for Virksomheden og har til hvert Møde været behjælpelig med at svinge og spille.

Førenden de tre Møder, vi har holdt om Ugen i Arendal, har vi besøgt de i Nærheden boende Søndende samt Menighederne i Risør, Kragerø, Skien, Porsgrund, Larvik, Sandefjord, Horten, Drammen og Kristiania.

I Arendal havde vi lige fra Begyndelsen stor Modstand. Som det fremgik af Annoncer i Aviserne blev der undertiden afholdt ikke mindre end 20—23 religiøse Møder pr. Aften. Men som det gjerne altid er Tilfældet, at Buen brister, naar man spænder den for højt, saaledes ogsaa her. I Tillid til Herren forholdt vi os rolige og har nu indtil denne Tid fremholdt Sandheden Punkt for Punkt. Sjønt vi har fremholdt disse tydelige Sandheder, har Interessen hele Tiden været god, og vi har kunnet glæde os over at se fuldt Hus. Herrens Aand har talt til Hjertene, og mange er meget stærkt paavirket af Guds Ords klare Sandheder. Flere har meldt sig til Daab, og andre holder Sabbaten. Vi kæmper i Haab om et godt Resultat; thi vi ved, at vort Arbejde ikke skal blive forængeligt i Herren.

Som allerede bejendtgjort vil Konferensens Narsmøde blive afholdt i Drammen fra den 26de til den 31te Maj. Glem ikke at indsende Navnene paa de Delegerede til Br. C. B. Jensen, Akersgaden 74, Kristiania og anmode ham om Legitimationsbevis i Anledning af Moderation til Rejsen. De, som ønsker Bærelser bestilt, vil være saa

venlig at sende sin Bestilling til Frk. Karoline Andersen, Sundgaden 25, Drammen.

Vi har Løfte om, at Brødrene Raft, Böttcher, Arnesen, Olaf J. Olsen fra Fjland samt Brødrene fra Nordland vil overvære Mødet.

Kolportørerne anmodes om at møde om Formiddagen den 25de Maj; nærmere Bested fra Hovedagenten. Lad os bede, at Guds Fred maatte hvile over Narsmødet i Drammen. N. C. Bergersen

Nogle Ord til Troessøfende i Norge før Narsmøderne.

„Men I er en udvalgt Slægt, et kongeligt Brætedom, et heiligt Folk, et Folk til Gjendom, at I kal forkynde hans Dnyder, som kaldte eder fra Mørket til sit beundringværdige Lys.“ 1 Pet. 2, 9. Dette er de troendes Fuldmagt til at virke for den sejrende Sandheds Fremme — deres Fuldmagt, som har antaget og praktiseret Sandheden saaledes, som den er givet af Herren i hans Ord. Hvilket ophøjet Kald til at virke for Herren! Der er ingen Tid at spille. Vi nærmer os Afslutningen, det bærer vor Tid Bud om, ja vi hører Lyden af Herrens den store Dag.

Vi vil gjerne bede Søndende om at omfatte det Arbejde, som vore trofaste Bogmissionærer udfører for Herren, med den samme levende Interesse, hvormed Broder og Søster White omfattede det første Nummer af „The Present Truth“. En saadan Interesse bringer Resultater, og det er Resultater, vi maa have. Tal Tro til os, naar vi kommer i det Distrikt, hvor I bor, og bed for os, at vi lykkelig maa kunne udføre vor Gjerning med Iver og Begejstring. I kan ogsaa vise eders Tro paa vor herlige Gjerning ved at sende os som Medarbejdere eders Sønner og Døtre, Brødre og Søstre, som har et vindinge Væsen, Forstand og en god Dømmekraft, ja som fatter Sjæles Værdi.

Bogmissionærens Arbejde er stort og ædelt. Derfor, Forældre som andre, send os Hjælp nu! — nu til Narsmøderne, hvor Undervisning i Arbejdet vil blive givet. Paa denne Maade kan I være med til at tilegne eder ovenfor citerede Skriftsted, og Gud vil velsigne eders Opofrelse og Bestræbelser.

Saa et Ord til mine Medarbejdere: Vort Arbejdemøde paa Vestlandet begynder i Haugefund Søndag den 17de Maj Kl. 10 Formiddag; paa Øslandet i Drammen Mandag den 25de Maj Kl. 10 Formiddag.

Undervisningen bliver væksende: Beskrivelser, Regnskab, vort Udstyr, Optraeden, Besvarelse af Indvendinger, og hvorledes vi i det hele taet maa bære os ad for at kunne gjøre den største Fremgang.

For at faa den sædvanlige Hjælp fra Forlaget til Rejse og Ophold maa I alle som én være præcis til første Møde. Eders meget forbundne S. A. Rasmussen.

Ungdomsarbejdet i Kjøbenhavn.

Efter Anmodning fra Hovedsekretæren vil jeg ikke undlade at give en kortfattet Beretning om Ungdomsforeningen her i Danmarks Hovedstad. Naar vi kaster Blikket tilbage paa Arbejdet den spundne Vinter, er vi Herren meget taknemmelige for den rige Bessignelse, vi har været Gjenstand for. Bestyrelsen har mere end nogen Sinde gaaet op i Ungdomsarbejdet og bestræbt sig for at sprede Festsplans over Fredagsmøderne. Det har resulteret i, at de unge har interesseret sig for at samles med os og søle sig hjemme i Foreningen. Flere af de ældre Søstende har ogsaa besøgt vore Møder og de er ikke bleven skuffede; thi det vi kunde tilbyde Tilhørerne var baade gammelt og nyt, fordi det var evigt.

Vi havde alle Følelsen af, at nu var Tiden kommen for de unge til rigtig at tage fat. Herren førte os over det døde Punkt, saa Hjulene fik fast og sikker Fart. Medlemmerne i U. T. & M. kappedes om at sælge Blade. De kunde aflægge de herligste Bidnesbyrd om, at naar Subskriptionskassen antænder og opfylder Menneſtehjertet, har den Magt til at fjerne den hemmende Klods fra ens Fod og gjøre den elastisk. Salget synes dem dobbelt let, naar Overskuddet i Form af Femorer ruller ind til vor Lappemission.

Med en større Torst efter Kundskab fremkom ogsaa Duffet hos vore Venner om at saa et eget Bibliotek. Deres Forventning strandede heldigvis ikke. Søstende sendte os beredvillig Bøger, og den litterære Ungom tegnede sig for frivillige Bidrag til et smagfuldt Egetræs Bogskab, der fik en hæderlig Plads i vor Forsamlingsſal. De ledende Brødre har ikke sluttet sig afvisende, men derimod paafjønnet Foreningens Bestræbelser og bidraget end yderligere til at smykke Salen. I Tilghed med Lokalforeningen i Kristiania har vi ogsaa en Komité, der aflægger Besøg hos syge og fattige.

De Planer, der er lagt for det trefoldige Subskriptions Udbreddelse blandt Lapperne, har fundet en varm Tilslutning i vor Forening. Kollektorne og Gaverne de sidste tre Maaneder beløber sig til ca. Kr. 250.00, og vi ventner at naa 500 Kroner inden Aarets Udgang. Men Herren vil sikkert overraske os med endnu større Resultater, naar vi bliver som Marmorblokken, der helt og holdent lægger sig i den gudbeaandede Kunstners Haand.

Mange hjertelige Hilsener til de respektive S. D. U. Ungdomsforeninger nær og fjern.

Kjøbenhavn i April 1914.

D. T. Sælleraas.

Fragtmoderationen til Aarsmødet i Drammen.

Paa Grund af de nye Bestemmelser, som er fattede af Stortinget vedrørende Fragtmoderation samtidig med Jernbanefragternes Forhøjelse, tillægger Moderationen sig i Aar ikke saa gunstig for os som tidligere. Den holder nemlig Trop med Biletternes Forbudselse. Der løses nu som bekendt kun Turbiletter, og paa disse indrømmes vi 20 pCt. Rabat. Men paa Grund af at Mødet holdes lige i Pinsen, kan vi ikke saa Moderation paa Tilbagereisen før den 1de Juni. Dette sker fra Jernbanens Side, fordi den i Pinsen forventer stor Trafik og vistnok frygter for ikke at have nok rullende Materiel. Biletter kan løses til Mødet fra og med den 19de til og med den 27de Maj og paa hvilken som helst ordinær Jernbanestation mod at forevise Legimitationskort undertegnet af mig. Den mindste Biletpris, man kan erholde Moderation paa, maa overstige Kr. 2.40 med blandet Tog og Kr. 3.20 med Hurtigtog. Dersom Afstanden fra Drammen er saa kort, at den almindelige Biletpris ikke overstiger disse Beløb, erholdes ingen Moderation. Dette bør enhver betænte, før de skriver efter Moderationskort. Samtidig ønsker jeg at minde Søstende, som agter at rejse, om, at naar de indsender deres Navn, saa maa de skrive tydelig hver enkeltets Navn samt fra hvilken Station, de agter at rejse. Biletten gjælder kun i fire Dage, fra den Tid den er løst. Jngen maa altsaa løse Bilet til Mødet og saa vente i fem Dage, før han benytter den. Den maa benyttes inden fire Dage. Skulde nogen ønske videre Oplysninger, bedes de henvende sig til mig skriftlig. Da vi maa garantere Jernbanen mindst 50 Biletter for at erholde Moderation, er det selvfølgelig ønskeligt, at saa mange som muligt kommer med, ellers maa Konferensen betale for det manglende Antal Biletter. Ved at saa Biletten paatægnet kan man standse over i Kristiania nogle Dage, i Fald man ønsker det. Broderligt C. B. Jensen,

Konferenssekretær.

Dødsanmeldelse.

Elisabeth Evanger henseb i Troen paa sin Frelser næsten 57 Aar gammel den 27de Marts, og stødtes til Hvile paa Røllendal Kirkegaard den 2den April. Hendes Fødsled var Virekland i Haus, men hendes Hjemsted har i den senere Tid været Bergen, hvor hun for ca. 13 Aar siden forenede sig med Menigheden under Br. S. Hansens Virksomhed. Hendes Forhold til Menigheden har altid været godt. Hun efterlader en Søn, som er gift i Ny-York, og en voksen Datter, som plejede hende under hendes Sygdom. Vi forventer at gjense hende i de retfærdiges Opstandelse. D. J. Olsen.

:: Redaktionelt ::

Fra Halmstad i Sydsværigæ skriver Br. C. D. Carlsson, at de der og paa andre Steder har en Del hjære Sjæle, som snart agter at tage Daab.

Fra Mexiko, Revolutionens Land, meddeler G. W. Caviness, at han nylig har besøgt den sydlige Del af Republikken, hvor han havde Anledning til at døbe flere troende. En Del Togroverier havde fundet Sted kort i Forvejen, hvorfor en Jernbanevogn fyldt med Soldater ledsagede Toget, som han rejste med. Rejsen foregik dog uhindret. Søfænde derne er ved godt Mod, og paa mange Steder er der Personer, som ønske Daab.

Vor Missionsstole i Skodsborg vil, naar dette Nummer af Bladet naar frem til vore Søfænde, allerede have afsluttet sit Kursus for i Aar, og en Skare af arbejdsljynte unge Brødre og Søjre vil være i Færd med at tage fat paa Sommerens Virksomhed. Sabbaten den 18de April fulgte fire af Skolens Elever deres Frelser i Daaben. Br. M. M. Olsen forrettede. En anden, som har overværet Skolen i Vinter, men som maatte rejse hjem lidt før Tiden, agter at tage Daab ved Aarsmødet i Vejle. Maatte Herren meget veljigne dem alle!

Br. L. C. Sheafe, der indtil for et Aar siden i nogen Tid egentlig havde været skilt fra dette Folk, som han for den Tid tilhørte, men som ved Generalkonferensen i Fjor tilligemed sin Menighed i Washington uforbeholdent erkjendte deres store Fejltagelse og efter Ønske atter blev indlemmet i vort Samsfund, har siden sidste Eksteraar virket i Kalifornien. Br. Sheafe, der tilhører den sorte Race og er en udmærket Taler, skriver i Review, at han den 8de Martz afsluttede sin Foredragsrække i Los Angeles, hvor Frugten af hans Virksomhed gennem Vinteren er 50 nye Sabbatsholdere. Interessen er fremdeles levende, og han haaber, det stærke Krav om en fortsat Række Møder maa kunne blive imødekommet lidt senere hen.

Af et Brev fra Br. N. B. Lindegren i Asmara, Ostafrika, fremgaar, at de har omtrent 25 Elever paa Skolen derne, og at nogle af dem synes at være alvorlige og oprigtige. Fire af Eleverne er voksne Mænd, og to af disse er allerede Protestanter, men er nu kommen saa langt i deres Forstaaelse af Sandheden, at de bereder sig til Daab. Der er ogsaa to andre unge Mænd, som er meget interesserede, og som Br. Lindegren haaber vil komme med i Sandheden. Katolikerne søger efter bedste Evne at modarbejde Naade vor Virksomhed saavel som den svenske Mission. De fan ingen nye Stationer anlægge, hvorfor al Udvikelse af Missionsarbejdet maa ske gennem de indfødte.

Ved Møderne i Kjøbenhavn og Skodsborg den 18de Martz og de nærmest følgende Dage havde vi den Glæde at have flere tilreisende levende Brødre og andre Søfænde hos os. Brødrene Contradi og Dail kom fra Thyland, fra Norge Brødrene O. J. Olsen, Bergersen, Scott, Jens Olsen og P. J. Hansen; fra Finland L. Muderstam; fra Sverrigæ O. Nelson, E. Rosenwold, C. D. Carlsson m. fl. Det første af de to Forhandlingsmøder, som hørte ind under S. F. S.'s Generalforsamling, blev afholdt i Skodsborg, det andet tilligemed alle de offentlige Forhandlingsmøder i Unionsdistriktet derimod i Kjøbenhavn. De fleste Bestyrelsesmøder afholdtes i Skodsborg. Af Hensyn til de mange Arbejdere og andre paa Sanatoriet, der ikke kunde overvære Møderne i Kjøbenhavn, blev der hver Aften holdt offentlig Møde i Sanatoriets Kapel, hvor de forskellige fremmede Brødre talte. Fredag Aften den 21de Martz holdt Br. Contradi et med Lysbilleder illustreret, meget interessant Foredrag om Missionsvirksomheden i Afrika, navnlig paa Vestkysten, som han nylig havde besøgt. Guds gode Naad var til Stede og veljigede under alle Møderne. En udførlig Rapport over Distriktets Aarsmøde vil senere fremkomme i „Konferensforhandlinger“, efter at samtlige Aarsmøder i Skandinavien er afholdt.

Annøncer i „Missions Efterretninger“ kost. 1 Kr. pr. Gang.
Beløbet indsendes samtidig med Annøncen.